SKRIFT 55

Jubileumsbulletin – CBK 40 år

Centrum för barnkulturforskning

Stockholms universitet

Informations- och kontaktuppgifter

Denna jubileumsbulletin har tagits fram i samband med firandet av Centrum för barnkulturforsknings 40-årsjubileum i mars 2021.

Bild 1) Medarbetare på Centrum för barnkulturforskning i mars 2021: Margareta Aspán, Moa Wester, Ylva Lorentzon, Malena Janson och Manilla Ernst. Med på bilden är också Silva. Foto: Manilla Ernst.

Bild 2) Barn- och ungdoms-vetenskapliga institutionen med Centrum för barnkulturforskning, Frescati backe-husen. Foto: Björn Dahlin, Stockholms universitet

Besöksadress
Svante Arrhenius väg 21 A, Frescati, Stockholms universitet
Postadress
Stockholms universitet
Centrum för barnkulturforskning
SE - 106 91 Stockholm
Telefon: 08 16 36 87
Webbadress: www.barnkultur.su.se
E-post: cbk@barnkultur.su.se

Redaktör: Moa Wester

facebook.com/centrumforbarnkulturforskning

Tryck: AJ E-print AB. Stockholm, 2021

Bulletin 2.0 - en lägesrapport

Malena Janson. Foto: Anna Ledin Wirén

Du läser nu Centrum för barnkulturforsknings Jubileumsbulletin som är tillkommen för att uppmärksamma centrets 40-årsdag och även utgör en digression till den livesända galan från Kulturhuset Stadsteatern den 18 mars 2021.

Men vad är en bulletin? Ordet kommer från franskan och avser en officiell och kortfattad rapport. Och syftet med denna skrift är just att ge en lägesrapport. Centrum för barnkulturforskning, eller CBK, inrättades med uppdrag att grundlägga, fördjupa och sprida kunskap om barnkultur. I denna bulletin beskrivs det pågående arbetet med att fullgöra uppdraget och förvalta arvet från 1980. Den rymmer alltifrån texter av och om medarbetare, alumner, styrelse och samarbetspartners till listor över skrifter och magisteruppsatser.

Men vår Jubileumsbulletin är också en blinkning till den Bulletin om barnkulturforskning som gavs ut 1983 och initierade en kartläggning av det samtida barnkulturforskningsfältet. Här skriver bl a föreståndare Gunnar Berefelt om svårigheten i att definiera ett föränderligt begrepp som barnkultur, Bertil Sundin om den tvärvetenskapliga identiteten och Ragnhild Söderbergh om vikten av kunskapsöverföring på nationell nivå. Och jag tänker att även om barnkulturen förändrats avsevärt de senaste 40 åren så är kärnfrågorna desamma. Vi fortsätter att diskutera vad barnkultur egentligen är, understryka vikten av ämnes- och fakultetsöverskridning och utveckla samarbeten mellan landets forskningsmiljöer. I minst 40 år till, om jag får bestämma.

Malena Janson
Fil.dr, föreståndare för Centrum för barnkulturforskning

Välkommen till CBK!

Moa Wester. Foto: Niklas Björling /Stockholms universitet

Centrum för barnkulturforskning fyller 40 år. I fyra decennier har CBK verkat för att stärka barnkulturens ställning, för kunskapsutveckling inom området och inte minst för att synliggöra barns röster och barns kultur. Att detta verkligen gjorts, och dessutom haft en stor betydelse för barnkulturen i Sverige, vittnar många röster om. Både i denna skrift och i andra sammanhang.

Men rösterna om CBK vittnar också om något annat. Nämligen om en alldeles särskild gemenskap, präglad av värme, intellektuell skarpsinnighet, kreativitet och humor. När jag läser texterna i denna skrift, i tidigare skrifter och i allehanda arkiverat material, och när jag pratar med folk som varit med länge, är det tydligt att allt detta löper som en röd tråd genom CBK:s historia. Det är också tydligt att det är något som lever kvar. Och kanske är just denna prestigelösa gemenskap ett av våra viktigaste arv att förvalta. För på barnkulturfältet är vi inte är fler än att vi någon gång kommer stöta på varandra igen. Studenter blir arbetskamrater, symposieåhörare och alumner blir arbetsgivare och kollegor, studiebesök görs på blivande arbetsplatser. Vi är alla kollegor i någon mening och jag hoppas att CBK fortsätter vara en inbjudande mötesplats!

Jag önskar innerligt att vi snart kan ses igen; på ett symposium, en biennal, en konferens, på teatern eller någon helt annanstans. Snart!

Moa Wester
fil. mag. barnkultur, redaktör och administrativ studierektor.
Medarbetare på CBK sedan 2008.

Karin Helander. Foto: Eva Dahlin /Stockholms universitet

Stabilitet och förändring

Av: Karin Helander, professor och föreståndare för CBK 1997-2016

Centrum för barnkulturforskning har en mycket, mycket stor plats i mitt hjärta. CBK är en speciell och viktig del i mitt liv och för mitt sätt att se på kunskap, kultur och barns villkor. Och har gett mig så många minnen av roliga stunder, aha-upplevelser och av lika underbara som vassa medarbetare, kolleger och studenter, men också av dilemman och knepiga problemlösningar.

Det började 1997. Jag blev uppringd av CBKs initiativtagare och föreståndare, konstprofessorn Gunnar Berefelt, som undrade om jag var intresserad av att efterträda honom. Jag hade just blivit docent i teatervetenskap på en bok om svensk barnteater och insett vidden av tvärvetenskapliga kontakter för oss humanvetare som forskar om barnkultur. Ofta var vi rätt ensamma inom våra ämnen, vi behövde stärka och lära av varandra. Jag svarade ja. Visserligen hade jag undervisat några timmar på CBK, men utan Gunnars öppenhet och, inte minst, konstvetaren Anne Banérs varma mottagande hade det inte gått,

Anne visste allt som var värt att veta om CBK. Samarbetet gick lätt och smidigt; vi fixade kurser och symposier, undervisade och examinerade. Schemat var ett generöst smörgåsbord av föreläsningar och ett stort antal timlärare med specialistkompetens var involverade. Ganska snart utvidgade vi kursutbudet från de två grundkurserna i barnkultur respektive bildterapi för barn med fortsättningskurser, kandidatkurs och sedan också magisterkurs. Det har varit oerhört många timlärare som varit ovärderliga med sina insatser på CBKs kurser, men kanske är det barnlitteraturvetaren Kristin Hallberg som undervisat flest studenter (och introducerat begreppet ikonotext för samspelet bild/text i bilderboken) och dessutom på flera kursnivåer under många år.

Det var en fröjd att möta studenterna, som var intresserade, motiverade och bidrog med perspektiv och erfarenheter. Pedagogik/barnkulturforskaren Catharina Hällström blev en viktig medarbetare och tillsammans arbetade vi för att forma ämnet Barnkultur i CBK-modell. När jag tänker tillbaka begriper jag inte hur det gick till när vi, Anne, Catharina och jag, drev CBK rätt egensinnigt, mycket intensivt, ganska obyråkratiskt och med gott humör (i sann Berefelt-tradition). Allteftersom verksamheten blev mer omfattande och komplex tillkom Ellinor Lidén, Ylva Ågren, Moa Wester, Manilla Ernst och Ylva Lorentzon – alla med magisterexamen i barnkultur, några fortsatte också inom forskarutbildningen. Alla arbetade deltid på CBK, men var involverade i det dagliga arbetet och kunskapsutvecklingen. Beslutsvägarna var korta. Vi lärde oss mycket av varandra. Och hade nära kontakt med studenterna. Med i stort sett oförändrade ekonomiska resurser utvecklade vi ämnet, ökade kursutbudet, inledde samarbeten, nätverkade, arrangerade symposier, årliga tvärvetenskapsdagar och regelbundna ”Mötesplats barnkultur” (med Länsmusiken och Danskonsulenterna). Vad vi jobbade! Och vad roligt vi hade! Och blev stolta och glada över fina utlåtanden när Universitetskanslerämbetet (UKÄ) kvalitetsgranskade oss.

Fältet barnkultur växte och tog fastare form i samspelet mellan humaniora och samhällsvetenskap. Vi vände och vred på centrala begrepp utifrån den nya barndomsforskningen, delvis inspirerade av samarbetet inom BIN-Norden. Tillsammans med forskare från olika ämnen, som Karin Norman (socialantropologi), Ragnar Ohlsson (filosofi), Gunilla Preisler (psykologi), Birgitta Qvarsell och senare även Margareta Aspán (pedagogik) med flera, startade vi seminarier kring barns kultur, kommunikation och rättigheter. Samarbetet resulterade i kursen ”Barnets rättigheter som tvärvetenskapligt område” på avancerad nivå. Vår plats i universitetsstrukturen förändrades genom omorganisationer. CBK var först en egen enhet på humanistisk fakultet. Under några år i början på 2000-talet placerades vi inom Historiska institutionen, där vi kunde samarbeta med kulturvetarna. När Lärarhögskolan inkorporerades i universitetet 2008 flyttades vi till den då nya Barn- och

ungdomsvetenskapliga institutionen (BUV) på samhällsvetenskaplig fakultet, men behöll det mesta av vår struktur och länge också våra rum i Blå husen (nu sitter CBK i BUVs fina, nya lokaler i Frescati backe).

Årets höjdpunkt var (och är) symposiet! En fantastisk tradition från Gunnar Berefelts dagar som fortfarande är lika härligt stimulerande (utom när det är pandemi). Varje år i mars bjuds alla intresserade till tre kunskapsrika dagar, med föreläsare från teori och praktik. En viktig del i CBK:s verksamhet har varit forskningsförmedling. Till symposiet kommer forskare, lärare och studenter men också representanter från Barnkultursverige (och ibland även övriga Norden), praktiker från olika fält och konstnärer. Det finns lyckoupplevelser jag aldrig glömmer, som när Ulf Stark lysande och humoristiskt talade om undret i den djupa läsupplevelsen där allt kanske inte går att bokstavligen förstå, när Barbro Lindgren bjöd in oss till sina lekminnen och dikter, när Georg Riedel gav inblickar i sitt musikaliska skapande, när musikforskaren Jon-Roar Bjørkvold trollband en hörsal med talet om den musiska människan, när regissörerna Suzanne Osten och Josette Bushell-Mingo höll uppfordrande brandtal om det mest väsentliga, när Gunilla Bergström avslöjade det vi inte visste om Alfons Åbergs pappa, när kulturministrar grillades av publikens vänligt skarpslipade frågor, heta paneldiskussioner, när det brände till i publiken då vi diskuterade kulturarvsfrågor, när …

"Det finns lyckoupplevelser jag aldrig glömmer, som när Ulf Stark lysande och humoristiskt betonade vikten av kvalitet i barnlitteraturen"

Efter varje symposium följer en skrift med merparten av föredragen, vilket nu efter drygt 50 skrifter (några är fristående och bygger inte på symposier) ger en värdefull överblick över fyra decenniers barnkulturforskning. Det finns t.o.m. en kandidatuppsats från Göteborgs universitet som spårar tendenser inom barnkulturen genom skrifterna. I *Bulletin om barnkulturforskning* (1983) formulerar Gunnar Berefelt grundstenarna i CBKs verksamhet. Hans tankar är innovativa och radikala; han resonerar kring begreppet barnkultur och ringar in områdena kultur för och av barn och identifierar ”nästan som en okänd kontintent, ett kommunikationsteoretiskt intressant studium av receptionsproblemen, av barns förmåga att ta emot …”. Han söker samarbete för sökande och spridning av ny kunskap och slår fast: ”Barnkultur är ett nytt grundämne”. I samma skrift formulerar Ragnhild Söderbergh, pionjär inom ämnet barnspråksforskning och tidigt involverad i CBK, vikten av tvärvetenskaplighet: ”Folklorister, kulturhistoriker, socialantropologer, etnologer, musikforskare, litteraturvetare, språkvetare, psykologer etc. etc. och

barnforskare i alla länder, förenen eder!”. Diskussionen om barnkultur och barndomens villkor, viljan att lyssna till barns egna uttryck och mångvetenskapligheten har präglat CBK från starten.

Skrifterna visar på röda trådar över tid, men också på förändring i synen på barn och barndom i takt med tiden. Flera av skrifterna under de första åren utgår från Gunnar Berefelts kunskapsområde och handlar om barn och bild, som *Bilder för barn* (1986) och *Barns bildskapande* (1987). Även andra teman behandlas, som barns fritid, lek, genus, rörelse och kropp samt kommersiell barnkultur, ämnen som sedan kommit tillbaka på nya sätt under 2000-talets symposier. Under 1990-talet fokuserades ofta barns syn på tillvaron, i exempelvis *Barn som filosofer* (1991) och *Barn och humor* (1997). De estetiska ämnena har en central plats på CBK och symposier har ägnats, förutom bild, t.ex. barnlitteratur, musik, dans, drama och teater. Också barndomens historia har diskuterats genom olika raster, exempelvis i *Tillbaka till framtiden – barnkultur i dialog med vårt förflutna* (2017) och *Kulturarvingarna, typ! Vad ska barnen ärva och varför?* (2011), som i flera år fungerat som kurslitteratur. Etnografiska metoder och etiska aspekter har satt allt tydligare spår i texterna, liksom viljan att betona barnet som rättighetsbärare och social aktör. Barnrättskonventionens genomslag är synligt i flera skrifter, som *Barns rätt till kultur* (2005), *Barnkultur i skilda världar* (2006) och den innehållsrika volymen *Nu vill jag prata! Barns röster i barnkulturen* (2013), som problematiserar begrepp som delaktighet och barnperspektiv. Som teater- och barnkulturvetare har jag själv tagit upp den tråd kring barns reception som Gunnar Berefelt tidigt initierade. Det har präglat delar av kursutbudet, inte minst en delkurs kring barns tolkningar som funnits på fortsättningskursen i många år och där vi samarbetar med många av huvudstadens teatrar. Barns upplevelser av konst är temat också i *Barns smak. Om barn och estetik* (2004) och kvalitetsbegreppet i relation till barnkultur nagelfars i *Mycket väl godkänd. Vad är kvalitet i barnkulturen?* (2014).

Barns och barndomens villkor förändras, men CBK värnar stadigt barnkulturens plats både i samhället och inom akademin. Barns egna röster ska höras också inom forskningen. Men nya perspektiv på barns liv och kultur har tillkommit, med dagens snabbt föränderliga medielandskap i den digitaliserade barndomen och genom rörligheten i såväl definitionerna av barnkultur och hur barnkultur görs som i relationen mellan barndom och vuxenhet. Samhällets stora utmaningar – globalisering, medialisering, migration, integration, klimat och miljö – är angelägna för alla barn och unga; de påverkar mångfalden av barnkulturella uttryck, med bäring in i framtiden. CBK, med föreståndaren Malena Janson och hennes eminenta medarbetare, för med kraft, målmedvetenhet, påhittighet och kunskap barnkulturämnet vidare. Tack!

Barnkultursymposium 2022

Ända sedan 1984 har CBK inbjudit till öppna föreläsningar om aktuell barnkulturforskning. Våren 2022 ser vi fram emot symposiet **"Det är vi som bestämmer" – Barnkultur, makt och motstånd**, som utifrån en rad olika perspektiv kommer att belysa barnkulturen som arena för makt. Vem bestämmer över kulturen barn möter? Tvingar vi på barnen kultur? Kan kultur för barn eller barns kultur rubba maktförhållanden? Hur utövar barnen själva makt med kultur? Vilken ställning har barnkulturen inom kulturfältet? Dessa och många andra frågor kommer att behandlas av en rad eminenta forskare och kulturutövare, såsom **Maria Øksnes**, **Mats Börjesson**, **Emma Adbåge** (som även skapat årets symposiebild), **Maria Lassén Seger** och **René Leon Rosales** (med reservation för ändringar).
Håll utkik efter mer information på vår Facebooksida och webbplats!

Centrum för barnkulturforskning

Stockholms universitet

Samverkanspartners

Ett av CBK:s viktigaste uppdrag är att sprida kunskap om barnkulturforskning till det omgivande samhället, vilket underlättas av en rad samarbeten med aktörer runtom på barnkulturfältet. Här presenteras några av dem. Vill du veta mer eller har idéer som du tror kan intressera oss, hör av dig!

Mötesplats barnkultur
I samarbete med Länsmusiken i Stockholm, Konsulentenheten Region Stockholm och Teater tre bjuder CBK in alla barnkulturintresserade till gästföreläsningar av kulturaktörer och forskare. Vi ses två gånger per termin på Teater Tre – och/eller digitalt.

Barnkultur i Norden
BIN – Norden är ett tvärvetenskapligt forskningsnätverk som sedan 1988 stödjer nordisk barnkulturforskning och som bl a regelbundet arrangerar en barnkulturkonferens – nästa gång år 2023. CBK:s föreståndare sitter med i BIN – Nordens styrelse.

Svenska barnboksinstitutet (SBI)
SBI arbetar sedan 1965 för att stärka barnbokens ställning och fungerar som ett nationellt nav för forskning om barn- och ungdomslitteratur. Samarbetet mellan SBI och CBK har pågått länge och innebär bl a kunskapsutbyte, från student- till forskarnivå.

Bibu – Scenkonstbiennalen för barn och unga
Bibu är sedan starten 2006 den största nationella festivalen med och om scenkonst för barn och unga. Här spelas och diskuteras teater, dans och cirkus – och här bidrar CBK med forskningsperspektiv. Nästa Bibu äger rum 17-22 maj 2022 i Helsingborg.

BUFF – Barn- och ungdomsfilmfestivalen
Sedan 1984 arrangeras Nordens största barn- och ungdomsfilmfestival i Malmö. Här kan en ung publik se filmer från hela världen, möta filmskapare och delta i samtal och workshops. Numera bidrar CBK till festivalens seminarieprogram.

Children Need Arts Global Summit
Ett internationellt nätverk med fokus på kultur för barn, som bl a planerar ett toppmöte med fokus på alla barns rätt till kulturupplevelser och eget skapande. Toppmötet äger rum i Köpenhamn den 2-3 maj 2022. CBK är en allianspartner sedan 2020.

Anne Banér. Foto: privat.

Med barns kultur i fokus

Av: Anne Banér, fil. dr, och medarbetare på CBK 1991-2011

På 1970-talet började barnkultur bli ett begrepp. 1977 utsågs till ett Internationellt barnkulturår och Kulturrådet gav ut en rapport om barn och kultur. Där redovisades huvudsakligen kultur för barn. Det ansåg konsthistorieprofessorn Gunnar Berefelt var typiskt för hur samtiden uppfattade barnkultur och opponerade sig starkt.

Sin egen forskning inriktade han mot att studera barns egen kreativitet. Alltså kultur av barn. Han talade sig varm för vikten av att ta barns egna estetiska uttryck på allvar och respektera hur barn i eget skapande bearbetar tankar och känslor. Det var innovativt och nytänkande. Gunnar Berefelt samlade en grupp likasinnade omkring sig, pionjärer inom sina respektive forskningsområden: Ragnhild Söderbergh, Vivi Edström, Birgit Persson, Anders Linder och Eva-Lis Bjurman för att nämna några. Många möten och livliga diskussioner ledde till att en kursplan tog form. Den tvärvetenskapliga grundkursen i Barnkultur startade hösten 1977 som en delkurs inom Konstvetenskapliga

institutionen, SU, där Gunnar Berefelt var professor. Det var, och är fortfarande, en unik kurs i både i Sverige och internationellt.

I slutet av 1970-talet arbetade jag på Nationalmuseum med visningar för skolklasser och med att bygga upp museets barnverksamhet. Visningar för barn var något alldeles nytt då i slutet av 70-talet och sågs inte med blida ögon av alla. Stojiga och stimmiga barn hörde inte hemma på Nationalmuseum! När jag hörde talas om kursen i barnkultur var jag snabb att söka och kom in på en av de första kurserna, jag tror det var 1978. Kursen bestod huvudsakligen av två block, kultur för och av barn men inleddes med ett kort historiskt avsnitt. Kursen i barnkultur och fram för allt det historiska momentet kom att påverka inriktningen av mitt yrkesverksamma liv.

1980 tillsattes pengar och Centrum för barnkulturforskning startade som en egen enhet, fri från Konstvetenskapliga institutionen men med Gunnar Berefelt som föreståndare på halvtid. Detta möjliggjordes genom ett gott samarbete mellan dåvarande utbildningsledaren vid den Humanistiska Fakulteten, Jan Hedin, och Berefelt. De två liknande varandra inte bara fysiskt – små och smala – utan också för att båda var skarpsinniga och nytänkande. Och hade mycket humor. Och var storrökare. Det röktes friskt i alla lokaler på Universitet vid den här tiden och särskilt hos Gunnar, där många gärna samlades för att utbyta idéer men också för att snacka och garva, som Gunnar skulle ha uttryckt det. Det rådde en speciell anda runt Gunnar: det var akademiskt tänk på högsta nivå men också mycket skämt och värme. Gunnar Berefelt var en kulturell entreprenör, en pionjär och nytänkare, både inom sin egen disciplin, konstvetenskap, men också på barnkulturens område.

Gunnar mötte en hel del motstånd i akademiska kretsar när han introducerade begreppet barnkultur. ”Barnkultur, vad är det?” och ”Ska barnkultur kunna vara ett ämne för akademiska studier?” var vanliga frågor, ofta med en föraktfull fnysning. Men han fortsatte egensinnigt och med stor entusiasm att driva Centrum för barnkulturforskning vidare. Bara något år efter centrumbildningen tillkom ytterligare en kurs, Bildterapi för barn. Det var inte helt självklart att placera en kurs baserad på psykologisk forskning inom en humanistisk fakultet. Men barns bildskapande tolkat ur ett terapeutiskt perspektiv lockade Gunnar. Margot Ekelund var drivande och sammanhållande kraft mellan CBK och de externa lärarna, de flesta psykologer, bildlärare eller terapeuter. Den kursen vände sig i första hand till yrkesarbetande inom t ex sjukvården, BUP eller Ericastiftelsen. De teoretiska kunskaperna omsattes direkt i praktisk verksamhet och kom förhoppningsvis många barn till godo.

Jag började arbeta på CBK i slutet av 80-talet och efterträdde Per Kättström.

Gunnar och Per hade haft ett otroligt stimulerande och roligt samarbete fyllt avskratt och upptåg. Någon sådan plats kunde inte jag fylla! Men Gunnar och jag arbetade tillsammans i många år. Då finslipades och utvecklades verksamheten. Det var Barnkulturkurs på hösten, Bildterapikurs och symposium på våren. Symposiet föranledde mycket arbete och intensiv aktivitet. Det planerades under det ena styrelsemötet efter det andra, kontakter togs, idéer bollades och ledde så småningom till ett program. Bara att skicka ut inbjudningar var ett ståhej, allt skickades per post och vi hade pärmar fulla av adresser. Gunnar var alltid nervös och spänd inför symposierna. Det var mycket som skulle klaffa. Föreläsare skulle komma i tid, all apparatur – den kunde vara omfångsrik och ingen av oss var särskilt teknisk! – skulle fungera, salen skulle räcka till, hotell och luncher vara bokade… När de tre dagarna var lyckligen passerade var vi oftast helt utmattade! Sedan vidtog efterarbetet med att få bidragen tryckta i CBK:s skrift.

Länge vilade CBK på tre ”ben”: undervisning (kurserna), forskning (symposierna) och kontakt med det omgivande samhället (skriftserien). Det kan tyckas att verksamheten inte var så omfattande men den fyllde definitivt min halvtid, detta var före datorer och internet. Planering, ekonomi, möten, undervisning – ibland kände jag mig långt borta från mitt huvudområde, konstvetenskap. Så småningom fick jag hjälp av våra duktiga studenter, först Karolina Bergman. Hon tog barnkulturen med sig och blev läkare! Och så kom Catharina Hällström och så kom… Men det är nästa kapitel.

När Gunnar närmade sig pensionering uppstod problemet vem som skulle kunna efterträda honom. Jag hade inte disputerat då och hade inte kapacitet att ta över föreståndarskapet. Vi funderade och frågade runt under flera år. Så en dag lyssnade jag på en föreläsning på Teatervetenskapliga institutionen och kom tillbaka till Gunnar och sa NU, nu har vi hittat en efterträdare: Karin Helander. Lyckligtvis blev det så! Och nu firar CBK 40 år. Otroligt, underbart, jätteroligt, grattis!! Lycka till i fortsättningen!

Bild av Gunnar Berefelt (beskuren). Fotograf: Anton H Le Clercq

Sanna Pederssen. Foto: Linn Bäckman

Två frågor till tre alumner

Ett stort antal studenter har läst enstaka kurser eller tagit kandidat- och magisterexamina i Barnkultur. Här möter ni några av dem!

Vi har ställt frågorna:
- *Vad var det bästa med att plugga på CBK?*
och
- *Vad från barnkulturstudierna har du haft mest användning för i ditt yrkesliv?*

Sanna Pederssen (ovan) jobbar som verksamhetschef på Junibacken i Stockholm. Hon läste Barnkultur I-III år 2013-2015 och svarar:
1) Engagemanget och värmen! Bredden och mixen av teori och praktik.
2) Utbildningen gav en bra verktygslåda att plocka med sig för att problematisera vuxenperspektivet och synen på barn, kultur och lek. Studierna har följts av en ständig påminnelse om vikten att ha ett reflekterande arbetssätt i rollen som barnkulturproducent.

Kerstin Gustafsson Ehk, Handläggare på Kulturrådet för Skapande skolabidraget. Läste till magister i barnkultur 2005-2007.
1) Grundkursens breda innehåll gav stora tvärvetenskapliga möjligheter till valfria fördjupningar i fortsatta kurser. Dessutom peppande att studera i en positiv kontext.
2) Jag upplever att erfarenheterna från CBK har gett en rejäl tyngd i mitt cv och jag vet att jag både privat och i mina yrkesroller har med mig ett tryggt barnperspektiv i ryggraden i det jag gör och arbetar fram.

Alle Eriksson, förläggare på Nypon och Vilja förlag. Läste Barnkultur I-III 2006 samt 2020.
1)Förutom all kunskap så är stämningen på CBK väldigt välkomnande och inkluderande.
2) Den fördjupade kunskapen kring hur vi sett på barndom genom tiderna och hur vi ser på den idag. Att ha ett teoretiskt perspektiv på barn och de normer och föreställningar som omger dem är ovärderligt i mitt arbete.

CBK:s utbud av kurser och program

Vid CBK ges utbildning på grundnivå och avancerad nivå och studenter kan välja att läsa enstaka fristående kurser eller ta en kandidat- eller magisterexamen i huvudområdet Barnkultur. Barnkulturstudier vid CBK är en unik utbildning som faktiskt inte kan läsas på något annat universitet i Sverige – kanske världen!

Här listas de utbildningar som i dag ingår i CBK:s utbud. Vi arbetar kontinuerligt med utveckling av utbildningarna och just nu har vi särskilt fokus på avancerad nivå. Ibland erbjuds även uppdragsutbildningar inom ämnet för myndigheter, organisationer, förbund etc runtom i landet.

Helterminskurser, grundnivå

Barnkultur I (30 hp), består av delkurserna:
- *Barndom, barnsyn, barnkultur*, - *Kultur för barn*, - *Kultur i barns vardagsliv* och - *Barnkultur som rättighet och skyldighet*

Barnkultur II (30 hp), består av delkurserna:
- *Barndomssociologi, intersektionalitet, barnkultur*, - *Barnkulturens transmedialitet*, - *Receptionsstudier av barnkultur* och - *Uppsats*

Barnkultur III (30 hp) (med examensarbete för kandidatexamen)

Ettårigt program, avancerad nivå

Magisterprogram i barnkultur (60 hp)

Kortare kurser, grundnivå

- Barndom, barnsyn, barnkultur (7,5 hp)
- Kultur för barn (7,5 hp) – webbaserad kurs
- Kultur i barns vardagsliv (7,5 hp) – webbaserad kurs
- Barndomssociologi, intersektionalitet, barnkultur (7,5 hp)
- Barnkulturens transmedialitet (7,5 hp
- Barnkulturens estetiska uttryck (7,5 hp) – (inom Förskollärarprogrammet)

Kortare kurser, avancerad nivå

- Barnets rättigheter som tvärvetenskapligt område (7,5 hp)
- Barnets bästa i barnkulturen (7,5 hp)

Mer information: www.barnkultur.su.se/utbildning

Glädjen i undervisandet var bäst

Två frågor till Catharina Hällström, fil. dr, medarbetare 1997-2017

Vad var det bästa med att jobba på CBK?
Många saker! Förmånen att efter tiden som student på CBK få ingå i ett kunnigt kollegium och varm gemenskap var en. Erfarenheter från studietiden upplevde jag som värdefulla i min roll som lärare och forskare. En annan sak var glädjen i att undervisa och handleda nyfikna och reflekterande studenter, att följa deras kunskapsutveckling och vidare in i yrkeslivet som ”CBK-ambassadörer”. Andra positiva saker var det nyfikna och generösa förhållningssätt vi på CBK har till varandras forskning och uppdrag, att vara med och utveckla ämnesområdet barnkultur till en tvärvetenskap med hög akademisk legitimitet och att delta i planerandet och genomförandet av CBK:s symposier. Det finns hur mycket som helst mer att tillägga, inte minst hur avgörande tiden på CBK har varit för min egen forskning och personliga utveckling. Jag ser alltid med oerhört stor och varm glädje tillbaka på mina 20 år på CBK.

2) Varför är CBK viktigt?
Sedan start har CBK utvecklat unik kompetens i att belysa kultur för, av, med och bland barn. Denna kompetens sprids till studenter och efterfrågas i olika samarbeten och projekt, av media, av politiker mm. Barns egna perspektiv har ständigt värnats som grund för CBK:s verksamhet. CBK har genom sitt kunniga och envetna arbete fått vuxnas tankar att ta nya vägar, så att vuxna därmed lättare kan uppfatta barns oftast helt självklara logik i de vindlande funderingar de har kring hur livet i vardagen utspelar sig. I ett statligt Betänkande av kommittén Aktionsgruppen för barnkultur, från 2006, föreslogs CBK få ett treårigt nationellt uppdrag att inventera, samordna och sprida kunskap om pågående forskning. CBK ansågs vara oerhört viktigt för hur barnkulturens ställning såväl kunde belysas som stärkas. Femton år senare, med Barnkonventionen inskriven i svensk lag, kan CBK:s verksamhet anses lika väsentlig. Framöver gäller sålunda att mobilisera krafter med CBK som självklart nav!

Foto: privat

En bro mellan litteratur & barnkultur

Av: Kristin Hallberg, fil.lic., och tidigare lärare på CBK

Min relation till Centrum för bankulturforskning sträcker sig längre tillbaka i tiden än fyrtio år, längre tillbaka än ämnets premiärtermin då jag var en av de entusiastiska studenterna.

Det var i slutet av 1970-talet som min handledare Vivi Edström senare professor barnlitteratur frågade mig om jag som studentrepresentant vill delta i sammanträde tillsammans med henne med inriktning mot bildande av centrum för barnkulturforskning, och vem kan som tämligen nybliven doktorand säga nej till ett sådant erbjudande? Cultural studies var i sin linda hos oss och tanken på att flera ämnen skulle samundervisa kändes radikalt och djärvt. Inte bara humanistiska ämnen utan även från andra discipliner, och att döma av det diskussioner som fördes mellan professor Gunnar Berefelt, Vivi Edström och chefen för svenska barnboksinstitutet Mary Ørvig var det alls ingen självklarhet att det var möjligt. Att skapa en kurs som skulle omfatta såväl kultur för som av barn och med många olika korta avgränsande moment som tillsammans utgjorde en kurs var nytänkande. Som vi vet gick det alldeles utmärkt.

År gick, och jag fick förtroendet att tag mig an tvådagarsmomentet i barnlitteratur och upptäckte redan efter någon termin att kursen borde anpassas till ett barnkulturbegrepp – hur kan man som student och forskare förstå barndom/barnkultur i en barnlitterär kontext? Vad avslöjar den barnlitterära texten i ord och bild om barnsyn och hur kan vi ur ett barnkulturperspektiv tolka verken? Det blev med tiden såväl B-termin som C-termin med nya barnlitteraturmoment, som jag utvecklade och som skulle visa hur barnlitteratur kan studeras med tydliga cultural studies-perspektiv. En litteratursociologisk approach kändes självklar liksom att föra in genusperspektiv och narrativa metoder.

Och nu till de frågor Moa Westers ställt mig.

Vad är det mest spännande i kopplingen mellan barnlitteraturforskning och barnkulturforskning?
Det mest spännande eller utmanande har jag funnit i olika sammanhang. Det har varit en pedagogisk utmaning i första hand på B och C-nivå men också under grundkursen att tydliggöra litteraturvetenskapliga perspektiv och verktyg så att de får transparens och blir användbara för barnkulturstudenterna. De kastas in i facklitteratur som förutsätter att läsaren är införstådd i en ämnesspecifik terminologi och tankestruktur. En pedagogisk varsamhet är på plats så att studenterna upptäcker de forskningsverktyg som får ett barnlitterärt studium att bli ett barnkulturellt. Ett paper som A-studenterna gjorde under flera terminen avsåg ett läsarporträtt av studenten som barnläsare, en uppgift som jag tog med in i lärarutbildningen. Inom båda fälten visade sig uppgiften vara fruktbar ögonöppnare. Slutsats: det mest engagerade utöver själva undervisandet och mötet med studenterna har varit att hitta broarna mellan ämnena. Och alldeles speciellt var det under den första Harry Potter-vågen då alla ville forska på Rowlings böcker litteraturstudenter, lärarstudenter och barnkulturstudenter.

"det mest engagerade utöver själva undervisandet och mötet med studenterna har varit att hitta broarna mellan ämnena"

Har ditt arbete inom det barnlitterära fältet påverkats av arbete hos CBK?
Det är svårt att få syn på eftersom estetiska ämnen alltmer mixar teorier. Jag tror ändå att mina arbeten bär spår av ett barnkulturellt förhållningssätt som i ”Kom an, Alfons Åberg! En studie av Gunilla Bergströms bilderbokssvit” där frågeställningen om man genom att studera Alfons Åbergs värld ur litteratur-sociologiska, barnkulturella och genusperspektiv kan förklara dess popularitet, kan ses som barnkulturellt infärgad. Även i mitt studium av Mollie Faustmans barnserier Tuttan och Putte speglar barnkulturellt engagemang, liksom mina tidiga studier av Inger och Lasse Sandbergs författarskap. Min dröm för framtiden är att barnkultur får en grundbok som i artiklar utforskar och prövar ämnets teori och metod.

Foto: Eva Dalin/ Stockholms universitet

6 000 sidor samlad barnkulturkunskap

Du håller i din hand en festskrift som utgör nummer 55 i CBK:s skriftserie. Sedan 1982 har ungefär 6 000 sidor forskning, kunskap och reflektioner om barnkultur publicerats av en imponerande skara författare! Många av dessa skrifter kan fortfarande köpas via CBK: s webbsida eller i bokhandeln; andra är slutsålda men finns förstås att få tag i via biblioteken och i vissa fall som pdf:filer. Här är en förteckning över dem alla – håll tillgodo!

Bilder, barn och massmedia (1981). Av Rune Pettersson
1: *Barns fritidsvanor* (1982). Med bl a Margareta Berg, Christina Rantzén och Britt-Louise Hollstedt
2: *Självmordet som problemlösning – en studie i sjuttiotalets ungdomsbok* (1982). Av Birgitta Lindstam
3: *Pekbilder – en undersökning av pekbilder och deras användbarhet i barns perceptuella utveckling* (1982). Av Stellan Ellboj
Bulletin om barnkulturforskning (1983). Med bl a Gunnar Berefelt, Ragnhild Söderbergh och Bertil Sundin

4: *Förskolebarn ritar profil, hus och kub* (1983). Av Anna Heideken
5: *Direction and sequence in children's copying* (1983). Av Yoon Yeh-Sook
6: *Kreativitet och det förutsebara* (1985). Av Anna Heideken
7: *Bilder för barn* (1986). Med bl a Vibeke Stybe, Göran Ribe och Göte Klingberg
8: *Barns bildskapande* (1986). Med bl a Anna Heideken, Anders Linder och Polly Edman
9: *Barn och byggd miljö* (1986). Med bl a Louise Gaunt, Gunnar Sillén och Charlotte Hanner
10: *Barns skapande lek* (1987). Med bl a Bo Ragnerstam, Ingegärd Carlsson och Jon-Roar Bjørkvold
11: *Barn, kultur och inlärning – om skolbarns utvecklingsuppgifter i ett "mediesamhälle"* (1988). Av Birgitta Qvarsell
12: *Om att slå broklös bak* (1988). Av EvaLis Bjurman
13: *Den förförda barnkulturen? Om den kommersiella masskulturen* (1988). Med bl a Birgitta Qvarsell, Kirsten Drotner och Kurt Lindgren
14: *Studier kring barn och bildpsykologi* (1989). Med bl a Peter Århem, Karen Vibeke Mortensen och Maria Bylund
15: *Barn och musik* (1990). Med bl a Marianne Faxén, Keith Roe och Mona Hallin
16: *Från berättelse till bild – en femåring läser och tecknar* (1991). Av Ragnhild Söderbergh
17: *Flickor och pojkar. Om verkliga och overkliga skillnader* (1991). Med bl a Lars Jalmert, Gunilla Halldén och Karin Aronsson
18: *Barn som filosofer* (1991). Av Bosse Malmhester, Ragnar Ohlsson och Ola Halldén
19: *Modern litteraturteori och metod i barnlitteraturforskningen* (1992). Med bl a Christina Heldner, Torsten Rönnerstrand och Carina Lidström
20: *ABSe – om bildperception* (1992). Av Gunnar Berefelt
21: *Barn och dans* (1993). Med bl a Anne Wigert, Henry Sjöberg och Erna Grönlund
22: *Den barnsliga fantasin* (1993). Med bl a Sven Sandström, Björn Afzelius och Birgitta Knutsdotter Olofsson
23: *Vad är meningen med bilden?* (1994). Av Anna Näslund
24: *Voices from far away* (1995). Med bl a Sandra Beckett, Rhonda Bunbury och John Stephens
25: *Ur barndomens historia* (1995). Med bl a: Lennart Reimers, EvaLis Bjurman och Vivi Edström
26: *Konsten att berätta för barn* (1996). Med bl a Karl Lindqvist, Boel Westin och Sonja Svensson
27: *Barn och humor* (1997). Med bl a Gunnar Berefelt och Crister Skoglund
28: *Barnens rum* (1998). Med bl a: Ann Skantze, Sven G Hartman och Barbro Werkmäster

29: *Modernity, Modernism and Children´s Literature* (1998) Med bl a: Zohar Shavit, Rosemary Lloyd och Steinar Bjørk Larsen
30: *Barnkultur – igår, idag, imorgon* (1999) Med bl a Ragnhild Söderbergh, Bertil Sundin och Ulf Boëthius
31: *Läckergommarnas kungarike* (1999) Med bl a Maria Nikolajeva, Kristin Hallberg och Eva Löfgren
32: *Barn –Teater – Drama* (2000). Med bl a Lena Fridell, Michael Meschke och Ingegerd Rydin

33: *20 sekel – 20 barn* (2001). Med bl a Anne Banér, Barbro Schaffer och Margareta Strömstedt
34: *Idol – image – identitet* (2002). Med bl a Ragnar Olsson, Anna Sparrman och Tiina Rosenberg
35: *Barns fritid – fri tid?* (2003). Med bl a Maria Prellwitz, Krister Svensson och Cecilia von Feilitzen
36: *Barns smak – om barn och estetik* (2004). Med bl a Maria Taube, Ulla Rhedin och Beth Juncker
37: *Barns rätt till kultur* (2005). Med bl a Kent Hägglund, Ulla Wiklund och Pernilla Stalfeldt
38: *Barnkultur i skilda världar* (2006). Med bl a Karin Norman, Hèidi Fried och Fanny Ambjörnsson
39: *Barns lek – makt och möjlighet?* (2007). Med bl a Birgitta Qvarsell, Margareta Öhman och Barbro Lindgren
40: *Barn(s)kultur – nytta eller nöje?* (2008). Med bl a Ann-Sofie Bárány, Ulf Stark och Lena Aulin-Gråhamn
41: *Utsikter och insikter – barns kulturella liv* (2008). Med bl a Ylva Ågren, Natalie Davet och Catharina Hällström
42: *Allt blir en vara – barn, kultur och konsumtion* (2009). Med bl a Barbro Johansson, Helene Brembeck och Jan Hansson
43: *Barnets familjer ur barnkulturella perspektiv* (2010). Med bl a Lars Dencik, Boel Westin och Pija Lindembaum
44: *Kulturarvingarna, typ! Vad ska barnen ärva och varför?* (2011). Med bl a Jonas Engman, Ulf Palmenfelt och Margareta Rönnberg
45: *Huvud, , knä och tå – om barn, kultur och kropp* (2012). Med bl a Helena Hörnfeldt, Gunna Grähs och Efva Lilja

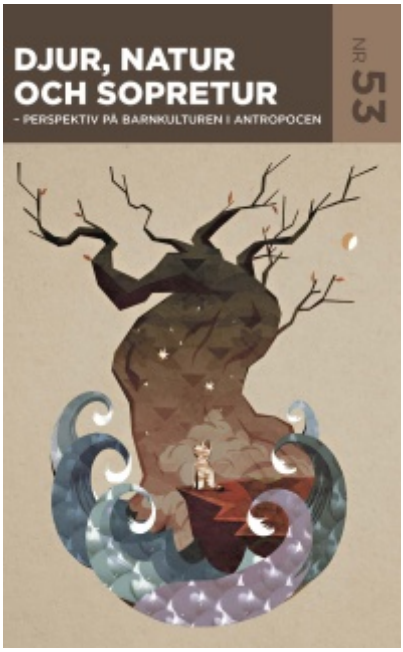

46: *Nu vill jag prata! Barns röster i barnkulturen* (2013).
Med bl a Ulf Janson, Margareta Aspán och Anne-Li Lindgren
47: *Mycket väl godkänd. Vad är kvalitet i barnkulturen?* (2014).
Med bl a Ulf Stark, Björn Sjöblom och Carolina Frände
48: *Synas, höras, finnas – plats för barnkultur!* (2015).
Med bl a Elza Dunkels, Jakob Kimwall och Joanna Rubin Dranger
49: *Ordning och reda, konsten på freda'! Om fostran, marknad och barnkultur* (2016). Med bl a Peter Gärdenfors, Åsa Pettersson, Niklas Hald
50: *Tillbaka till framtiden – barnkultur i dialog med vårt förflutna* (2017).
Med bl a Anna Götlind, Bengt Sandin och Stefan Casta
51: *Barnkulturens gränsland* (2018).
Med bl a Karin Helander, Johan Fornäs och Nihad Bunar
52: *Barnnorm och kroppsform. Om ideal och sexualitet i barnkulturen* (2019).Med bl a Mia Österlund, Malena Janson och Magnus Öhrn
53: *Djur, natur, sopretur. Perspektiv på barnkulturen i antropocen* (2020).
Med bl a Meg Rosoff, Erik Zillén och Märit Jansson
54: *Favorit i repris! Bruk och återbruk inom barnkulturen* (2021).
Med bl a Jørgen Bruhn, Lena Kåreland och Anna Sofia Rossholm

För mer information se: www.barnkultur.su.se/publikationer

Eva Söderberg. Foto: Lars Almgren

CBK – ett möjlighetsmoln

Av: Eva Söderberg, fil. dr, föreståndare 2015

Barnkulturforskningen har verkligen breddat sammanhanget runt barnlitteraturforskningen. Den erbjuder en vidare kontext, en förståelseram som bidrar till att även en fördjupning blir möjlig.

Det går nästan inte en dag utan att jag aktiverar minnen och erfarenheter från CBK. Det sker både i samband med undervisning, forskning och då jag handleder lärarstudenter. Men jag tänker förstås också på det sammanhang som CBK utgör… på alla människor som ingår i det. Mitt första CBK-symposium, ”Den barnsliga fantasin”, glömmer jag aldrig. Det var tidigt 90-tal, Gunnar Berefelt skulle presentera astronom Bengt Gustafsson och inledde med att berätta att han var så förtjust i ordet galax då han var liten men att ordet, då det hade fått en förklaring, mist något av sin lockelse. För mig är CBK visserligen en samling stjärnor, men också en sådan där berefeltsk galax, före alla definitioner och bestämningar. Ett möjlighetsmoln. En plats för hopp.

Magnus Öhrn, Fil dr, föreståndare 2016-2019.
Vad tar du med dig från din tid på CBK?
- I första hand betyder CBK trevliga och inspirerande kollegor – och studenter förstås. Det jag därefter tar med mig efter min tid på centret är det tvärvetenskapliga tänkandet kring barnkultur, ett synsätt som på flera sätt fördjupar och berikar tolkningen av barnlitteratur. Mest spännande är kanske hur barnlitteraturen på olika sätt öppnar sig för nya läsningar, inte minst som en historisk källa.
Foto: Niklas Björling /Stockholms universitet

Magisteruppsatser i Barnkultur

Sedan 2004 har ca 30 studenter blivit magistrar i barnkultur och lika många magisteruppsatser i ämnet har författats. Många av dem finns att ladda ned från vår webbsida och alla går få tag i genom kontakt med oss. Här nedan är de allra flesta listade, tillsammans visar de på bredden i barnkulturämnet.

Chris Lindgren: *The Practice of Involving Children in the Design of Kids' Apps: A Study of Market Oriented Child Culture Production*. (2020)
Stefanie af Björksten: *"YouTube är allt!": En kvalitativ undersökning om barns upplevelser av Youtube som social och kulturell plattform*. (2020)
Ida Sääf: *"First year Evergirl at your service! So a couple of rules …": En barnkulturell studie om fangemenskapens plats, rum och dialog med utgångspunkt i hemsidan Schoolforgoodandevil.com*. (2020)
Sofia Rydén: *Pedagogers syn på barns inflytande i fritidshemmet - En barnkulturell studie*. (2020)
Sophie Uhlan Bourdiol: *Mannen - maktutövare eller offer? En komparativ studie av hur två olika teateruppsättningar kommunicerar med sin ungdomspublik på temat maskulinitetsnormer*. (2018)
Christine Eklund: *Fantasi, glädje och hopp i clownernas förtrollade värld: En etnografisk studie om möten mellan barn och Glädjeverkstans sjukhusclowner på Astrid Lindgrens barnsjukhus*. (2016)
Janina Fryckholm: *Barn och dataspel: Om mening och kultur i och kring barns spelande*. (2015)
Camilla Ljungdahl: *GO BEBIS!, Ah hallo bebis och Prassel. Om danskonst för den allra yngsta barnpubliken*. (2015)
Manilla Ernst: "*...det var bättre än teater, vanlig teater." En receptionsstudie av den unga publikens upplevelser av sin delaktighet i mobiltelefondramat Antigones dagbok*. (2015)
Johanna Palm: *Barnkultur som fostran och frihet. Föreställningar om barn och barndom i fem regionala kulturplaner*. (2013)
Ylva Lorentzon: *Barnperspektiv, betyder barnrelaterat?: En kritisk diskursanalys av barnperspektivet i tjugosex kulturmyndigheters och - institutioners strategier för barn- och ungaverksamhet* (2012-2014). (2012)
Kristina Karlberg: "*Datorspel - lek och lärande" En undersökning av datorspel för småbarn och föräldrars tankar kring barns spelande*. (2012)
Nina Andersson Tallec: *Barns tankar om lycka - En kvalitativ undersökning om barns subjektiva uppfattningar om lycka*. (2012)
Lina Wallinder: *Religiös barnlitteratur – moral, dogmer eller frihet? En studie av tio bilderböcker ur ett barndomsdiskursperspektiv*. (2011)
Åsa Bjerkerot: "*Vi bara firar" Högtider, traditioner och rituella uttryck i förskolemiljöer*. (2011)

Lena Martelör: *Läskommitteer: Ett möte mellan teater och skola - en studie av Riksteaterns projekt*. (2011)
Moa Wester: *Barns tidiga läslärande. En studie av forskning och metoder för tidigt läslärande ur ett barndomssociologiskt perspektiv*. (2010)
Anette Nilsson: *Existerar det en pedagogisk, estetisk eller funktionell barnbokskanon i förskolan?* (2009)
Maria Katerine Larsson: *Barndomsdramat. Barndomsdiskurser och existentiella frågor i Tv-dramatiken*. (2008)
Marie Ramm: *Barns perspektiv och barnperspektiv på Babydrama. Man kan aldrig börja tidigt nog*. (2007)
Kerstin Gustafsson: "*Kultur ska va kul. Det hörs ju på namnet. KUL TUR. Och så kanske man ska ha tur också...*" *En studie av hur barn och unga ser på kultursatsningar*. (2007)
Natalie Davet: *Utelek i Trancoso och Göteborg – en komparativ studie om barns utelek och vänskapsrelationer*. (2007)
Ellinor Lidén: *"Jag vill nog bara lära mig". Barns upplevelser av och ambitioner med sitt musicerande inom och utom ramen för frivillig musikundervisning*. (2007)
Catherina Fallenius: *Fantasi eller verklighet? – en studie av barns magiska tänkande i anslutning till filmens värld*. (2006)
Ylva Ågren: *"Alla kunde se att jag är här". Elva barns tankar och synpunkter på sitt eget deltagande i olika barnprogram i TV*. (2006)
Margareta Öhman: "*Mest av allt behöver man få leka*" *– fyra barns livsberättelser i förskolan*. (2006)
Yvonne Linder Larsson: *Om att slå sig fri från könskonventioner - vilken betydelse kan filmvåld ha i barns- och ungas socialiseringsprocesser?* (2005)
Inga-Karin Svärd: *Förskolebarns upplevelser av en teaterföreställning som väcker starka känslor*. (2004)
Viveka Runsten: *Det multikompetenta barnet – en studie kring barn som går i åldersblandade klasser och deras föräldrar*. (2004)
Ingela Rosenlöv: *Läslust – en undersökning av 9–10-åringars läsvanor och läspreferenser*. (2004)

Centrum för barnkulturforskning inrättades vid Stockholms universitet 1980 med uppdrag att grundlägga, fördjupa och sprida kunskap om barnkultur. Att centrumet tack vare sitt mångåriga arbete stärkt barnkulturens ställning i Sverige vittnar flera röster i denna skrift.

Nu firar Centrum för barnkulturforskning 40 år, och denna jubileumsbulletin är en påminnelse om hur allting startade, om vad som hänt under fyra decennier men också en beskrivning av hur verksamheten ser ut just nu.

Vi tackar för 40 år och välkomnar 40 till!

Centrum för barnkulturforskning
www.barnkultur.su.se

Stockholms universitet